

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto),

4 päivänä joulukuuta 1997,

asiassa C-207/96, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta ⁽¹⁾*(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu — Yötyön kieltö)*

(98/C 55/02)

*(Oikeudenkäyntikieli: italia)**(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)*

Asiassa C-207/96, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään Marie Wolfcarius ja Enrico Altieri) vastaan Italian tasavalta (asiamiehenään professori Umberto Leanza, avustajanaan Oscar Fiumara), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut yhteisön oikeuden mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa 9 päivänä helmikuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY (EYVL L 39, 14.2.1976, s. 40) noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja koska se on pitänyt voimassa sisäisessä oikeusjärjestyksessään kyseisen direktiivin 5 artiklan vastaisesti lainsäädännön, jossa kielletään naisten yötyö, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: ensimmäisen jaoston puheenjohtaja M. Wathelet, joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward (esittelevä tuomari), P. Jann ja L. Sevón, julkiasiamies: C. O. Lenz, kirjaaja: R. Grass, on antanut 4.12.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1. Italian tasavalta ei ole noudattanut yhteisön oikeuden mukaisia velvoitteitaan, koska se on pitänyt voimassa miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa 9 päivänä helmikuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/207/ETY 5 artiklan vastaisesti lainsäädännön, jossa kielletään naisten yötyö.

2. Kanne jätetään muilta osin tutkimatta.

3. Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 247, 24.8.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto),

4 päivänä joulukuuta 1997,

asiassa C-225/96, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta ⁽¹⁾*(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivin 79/923/ETY täytäntöönpanon laiminlyönti — Simpukavesiltä vaadittava laatu)*

(98/C 55/03)

*(Oikeudenkäyntikieli: italia)**(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)*

Asiassa C-225/96, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään aluksi Antonio Aresu, sitten Paolo Stancanelli) vastaan Italian tasavalta (asiamiehenään professori Umberto Leanza, avustajanaan Pier Giorgio Ferri), jossa kantaja on vaatinut yhteisöjen tuomioistuinta toteaman, että Italian tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole nimennyt simpukavesiltä vaadittavasta laadusta 30 päivänä lokakuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/923/ETY (EYVL L 281, 10.11.1979, s. 47) 4 artiklan mukaisesti niitä vesialueita, jotka tarvitsevat suojelua tai parantamista, jotta mahdollistettaisiin simpukoiden elämä ja kasvu, ja/tai se ei ole ilmoittanut näin nimetyistä vesialueista komissiolle direktiivin 13 artiklan mukaisesti; se ei ole laatinut direktiivin 79/923/ETY 5 artiklan mukaisesti ohjelmia pilaantumisen vähentämiseksi; ja koska se ei ole vahvistanut direktiivin 79/923/ETY 3 artiklan mukaisesti arvoja direktiivin liitteen 8 ja 9 kohdassa mainituille parametreille elohopeaa ja lyijyä lukuun ottamatta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit J. C. Moitinho de Almeida (esittelevä tuomari), D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet ja P. Jann, julkiasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: R. Grass, on antanut 4.12.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1. Italian tasavalta ei ole noudattanut simpukkavesiltä vaadittavasta laadusta 30 päivänä lokakuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/923/ETY mukaisia velvoitteitaan, koska

— se ei ole nimennyt tämän direktiivin 4 artiklan mukaisesti niitä vesiä, jotka tarvitsevat suojelua ja parantamista, jotta mahdollistettaisiin simpukoiden elämä ja kasvu;

— se ei ole laatinut tämän direktiivin 5 artiklan mukaisesti ohjelmia pilaantumisen vähentämiseksi; ja koska

— se ei ole vahvistanut tämän direktiivin 3 artiklan mukaisesti arvoja direktiivin liitteen 8 ja 9 kohdassa mainituille parametreille elohopeaa ja lyijyä lukuun ottamatta.

2. Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 247, 24.8.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(viides jaosto),

4 päivänä joulukuuta 1997,

yhdistetyissä asioissa C-253/96—C-258/96 (Landesarbeitsgericht Hammin esittämät ennakkoratkaisupyynnöt), Helmut Kampelmann ym. vastaan Landschaftsverband Westfalen-Lippe (C-253/96—C-256/96), Stadtwerke Witten GmbH vastaan Andreas Schade (C-257/96) ja Klaus Haseley vastaan Stadtwerke Altena GmbH (C-258/96) (¹)

(Tietojen ilmoittaminen työntekijöille — Direktiivi 91/533/ETY — Direktiivin 91/533/ETY 2 artiklan 2 kohdan c alakohta)

(98/C 55/04)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliakainen käänös; lopullinen käänös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Yhdistetyissä asioissa C-253/96—C-258/96, jotka Landesarbeitsgericht Hamm (Saksa) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevissa asioissa Helmut Kampelmann ym. vastaan Landschaftsverband Westfalen-Lippe (C-253/96—C-256/96), Stadtwerke Witten GmbH vastaan Andreas Schade (C-257/96) ja Klaus Haseley vastaan

Stadtwerke Altena GmbH (C-258/96) ennakkoratkaisun työnantajan velvollisuudesta ilmoittaa työntekijöille työ-sopimuksessa tai työsuhteessa sovellettavista ehdoista 14 päivänä lokakuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/533/ETY 2 artiklan 2 kohdan c alakohtan tulkinnasta (EYVL L 288, 18.10.1991, s. 32), yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä hoitava tuomari M. Wathelet (esittelevä tuomari) sekä tuomarit J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward, P. Jann ja L. Sevón, julkisasiamies: G. Tesauro, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 4.12.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1. Työnantajan velvollisuudesta ilmoittaa työntekijöille työ-sopimuksessa tai työsuhteessa sovellettavista ehdoista 14 päivänä lokakuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/533/ETY 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ilmoituksella, siltä osin kuin työntekijälle ilmoitetaan työ-sopimuksen tai työsuhteen olennaiset kohdat ja erityisesti 2 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettut tiedot, on katsottava olevan sellainen totuusarvo, joka on verrattavissa siihen totuusarvoon, joka kansallisessa oikeusjärjestyksessä liitetään työnantajan laatimaan ja työntekijälle antamaan vastaavaan asiakirjaan. Työnantajan on kuitenkin sallittava esittää kaikki vastanäyttö ja näyttää joko, että ilmoituksessa olleet tiedot ovat sellaisenaan virheellisiä, tai että ne ovat tosiseikkojen muuttuessa muuttuneet virheelliseksi.

2. Yksityiset oikeussubjektit voivat kansallisissa tuomioistuimissa välittömästi vedota direktiivin 91/533/ETY 2 artiklan 2 kohdan c alakohtaan valtiota tai valtion määräys- tai valvontavallassa olevaa toimielintä tai yksikköä vastaan tai sellaisia toimielimiä tai yksiköitä vastaan, joilla on yksityisten välisiin suhteisiin sovellettavista säännöistä ilmeneviin toimivaltuuksiin verrattuna laajemmat toimivaltuudet, silloin, kun valtio ei ole saattanut direktiiviä osaksi kansallista oikeusjärjestyksestä säädettyssä määräajassa, tai silloin, kun se on pannut direktiivin virheellisesti täytäntöön. Direktiivin 91/533/ETY 2 artiklan 2 kohdan c alakohtan ii alakohdan vastaista on, että jäsenvaltio, joka panee täytäntöön tämän säännöksen, sallii sen, että työnantaja aina rajaa työntekijälle ilmoitettavan tiedon koskemaan pelkkää työntekijän hoitaman työn nimikettä.

3. Direktiivin 91/533/ETY 9 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että se ei estä sitä, että jäsenvaltiot voivat vapauttaa työnantajan velvollisuudesta ilmoittaa kirjallisesti työntekijälle työ-sopimuksen tai työsuhteen olennaiset kohdat, vaikka työntekijä pyytäisi niiden ilmoittamista, jos ennen direktiivin täytäntöönpanosäädösten voimaantuloa laaditussa asiakirjassa tai työ-sopimuksessa jo mainitaan nämä kohdat.

(¹) EYVL C 294, 5.10.1996.